

Repertoriul jurisprudenței

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 4 iunie 2020 – FU

(Cauza C-554/19)¹

„Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Regulamentul (UE) 2016/399 – Codul Frontierelor Schengen – Articolele 22 și 23 – Eliminarea controalelor la frontierele interne ale spațiului Schengen – Verificări în interiorul teritoriului unui stat membru – Măsuri care au un efect echivalent celui al verificărilor la frontiere – Controale privind identitatea efectuate în apropierea unei frontiere interne a spațiului Schengen – Posibilități de control, independent de comportamentul persoanei vizate sau de existența unor împrejurări speciale – Cadru național privind intensitatea, frecvența și selectivitatea controalelor”

1. *Controale la frontiere, azil și imigrare – Codul comunitar privind trecerea frontierelor – Eliminarea controlului la frontierele interne – Verificări în interiorul teritoriului – Reglementare națională care conferă autorităților de poliție competența de a controla identitatea oricărei persoane într-o zonă de 30 de kilometri de la frontiera terestră a statului membru în cauză cu statele părți la Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen – Admisibilitate – Condiții – Verificare de către instanța națională*

[art. 67 alin. (2) TFUE; Regulamentul 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 22 și 23]

(a se vedea punctele 26, 27, 38, 40 și 53-57 și dispozitivul)

2. *Întrebări preliminare – Competența Curții – Limite – Examinarea compatibilității dreptului național cu dreptul Uniunii – Excludere – Furnizarea tuturor elementelor de interpretare proprii dreptului Uniunii instanței de trimitere – Incluziune*

(art. 267 TFUE)

(a se vedea punctele 28-31)

¹ JO C 357, 21.10.2019.

Dispozitivul

Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 22 și 23 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care conferă serviciilor de poliție ale statului membru în cauză competența de a controla identitatea oricărei persoane, într-o zonă de 30 de kilometri de la frontiera terestră a acestui stat membru cu alte state ale spațiului Schengen, în scopul de a preveni sau de a opri intrarea nelegală sau șederea nelegală pe teritoriul statului membru respectiv sau de a preveni anumite infracțiuni care aduc atingere securității frontierei, independent de comportamentul persoanei vizate și de existența unor împrejurări speciale, din moment ce această competență este încadrată de precizări și limitări suficient de detaliate în ceea ce privește intensitatea, frecvența și selectivitatea controalelor efectuate, care să garanteze astfel ca exercitarea practică a competenței respective să nu poată avea un efect echivalent celui al verificărilor la frontiere, aspect a cărui verificare revine însă instanței de trimitere.